

dat de geforceerde mobilisatie als zodanig de hartneurose heeft doen genezen, maar wel dat na de toevallige intensieve mobilisatie de neurotische hartklachten wegbleven, toen de patiënt ervan overtuigd was dat inspanning geen aanval veroorzaakte. Dat door deze ervaring het bewustzijn kwam dat er geen ziekte was en daardoor de genezing volgde, is niet juist. De patiënt is er nog altijd van overtuigd, dat zijn hart ernstig ziek is geweest, doch nu misschien geheel genezen is. Bij vele neurotische patiënten heb ik de ervaring dat juist arbeid de beste therapie vormt en ook deze patiënt toont nog geen enkel teken van een recidief.

Hilversum, 9 Juli 1950.

D. L. HULST

### VACATURES BIJ DE WERELDGEZONDHEIDSORGANISATIE

Ondergetekende, directeur-generaal voor de Internationale Volksgezondheidszaken vestigt er de aandacht op, dat bij de Wereldgezondheidsorganisatie te Genève een vacature is te vervullen waartoe worden opgeroepen medici met ervaring op het gebied van de volksgezondheid, met name met de sanitaire contrôle in zee- en luchthavens. Sollicitanten moeten een grondige kennis hebben van sanitaire wetgeving of tevens jurist zijn.

De te benoemen persoon zal worden belast met de behandeling van alle zaken, voortvloeiende uit de toepassing van de internationale sanitaire conventies. De standplaats zal zijn Genève. Het basis-salaris bedraagt \$ 6700 per jaar.

Gaarne ben ik bereid aan hen, die belangstelling voor deze positie hebben, nadere inlichtingen te verstrekken (adres Ministerie van Sociale Zaken, Zeestraat 73, Den Haag).

's-Gravenhage, 12 Juli 1950

C. VAN DEN BERG

### UNION THÉRAPEUTIQUE

Reeds enkele jaren voor de oorlog werd, geregeld ieder jaar in Parijs tamelijk onofficieel een therapiedag gehouden, waar clinici en farmacologen elkaar op gemeenschappelijk terrein ontmoetten. In 1947 werd officieel de Union thérapeutique opgericht, die met wat kleinere letters op haar briefpapier vermeldt: „fondée en 1934”. In 1947, 1948 en 1949 is telkenmale een „Congrès de thérapeutiques” gehouden, de eerste twee in Parijs, het laatste in Brussel. De laatste ondergetekende heeft zowel aan voor als aan na de oorlog gehouden bijeenkomsten zeer prettige herinneringen bewaard. Deze congresjes ontlene hun charme vooral aan de samenkomst van groepen van werkers, die wel eens neiging hebben langs elkaar heen te praten, wat hier, bij directe confrontatie, niet zo gemakkelijk gelukt. Bijkomstig is de prettige, eenvoudige sfeer van het samenzijn. Voor de oorlog berustte de leiding uitsluitend bij de president; niemand wist wie het congres verder regelde; niemand droeg ooit iets bij (het schijnt dat de president alle onkosten op zich nam). Thans is er een echt bestuur: voorzitter M. LOEPER, secretaris A. LEMAIRE en penningmeester DOIN.

De ondergetekenden hebben op verzoek van dit bestuur een comité gevormd om het bezoek aan deze congressen aan te moedigen, en op de keuze der onderwerpen invloed uit te oefenen.

In October 1950 zal het volgende congres worden gehouden. Het voorlopige programma vermeldt: 1) gewenning aan verslavingsvergiften, 2) middelen tegen malaria, 3) geneesmethodes voor de zieke lever. Het definitieve programma kan spoedig worden tegemoetgezien.

Gaarne zullen wij aan het adres van de laatste ondergetekende opgave van naam en adres ontvangen van degenen die prijs stellen op ontvangst van het definitieve programma.

Utrecht, 13 Juli 1950

S. VAN CREVELD, Amsterdam

J. MULDER, Leiden

D. VAN OS, Groningen

U. G. BIJLSMA, Vondellaan 6, Utrecht